

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Признаване И Принудително Изпълнение На Съдебни Решения](#) > [Процедури За Изпълнение На Съдебно Решение](#) > [Gibraltar](#)

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Гибралтар

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е одобрено (допуснато) от съда действие, предприето с цел длъжниците по съдебното решение да бъдат задължени да изпълнят разпореденията на съда. Изборът на метод за принудително изпълнение зависи изцяло от вискателя по съдебното решение.

Когато вискател избира кой от методите да използва, той трябва да прецени:

- дали има вероятност да получи парите си и сумата на съдебната такса от ответника;
- дали ответникът дължи пари на други лица или по отношение на него има постановени други съдебни решения;
- дали ответникът притежава вещи или активи, които могат да бъдат отнети и продадени на публична продажба;
- дали ответникът работи;
- дали ответникът има други доходи, като например приходи от инвестиции;
- дали ответникът има банкова сметка, сметка в дружество за жилищно кредитиране или друга сметка;
- дали ответникът притежава недвижимо имущество (къща); или
- дали друго лице дължи пари на ответника.

По-долу е предоставена информацията относно различните видове мерки за принудително изпълнение. Вискателят по съдебно решение следва да избере тази мярка, чрез която е най-вероятно да получи дължимите му парични средства.

Съдът не може да гарантира, че вискателят по съдебното решение ще получи обратно парите си, а за всяко предприето действие е дължима съдебна такса. Въпреки че съдът ще добави таксата към вече дължимите от ответника парични средства, той не може да възстанови платеното от вискателя, ако последният не получи парите от ответника.

Различните видове методи за принудително изпълнение са:

Изземване на вещи (*seizure of goods*)

В случая изпълнението представлява принудително изпълнение на решенията на гражданските съдилища чрез изземване на вещи. За да бъде допуснато принудително изпълнение чрез изземване на вещи, е необходимо до съда да се подаде молба за издаване на изпълнителна заповед. Заповедта ще бъде от полза само ако ответникът има:

- достатъчно вещи на адреса, посочен от вискателя по съдебното решение, които могат да бъдат

- продадени на публична продан, за да бъдат събрани парични средства; или
- всички претендирани в заповедта парични средства (за да бъде спряна продажбата на вещите).

Преди съдът да издаде заповед, ответникът трябва:

- да не е изплатил сумата, която му е било разпоредено да плати; или
- да е в забава с поне едно от плащанията си.

Съдебните изпълнители не могат да отнемат или да продават вещите на ответника във всички случаи. Например те не могат да отнемат основни битови принадлежности и инструменти или вещи на търговец, които са предмет на договори за покупка на изплащане или договори за наем. Съдебният изпълнител няма да вземе вещите на ответника, ако те не струват достатъчно, за да се извърши плащане по заповедта, след като бъдат платени разходите за вземане и продажба на вещите. Често пъти с продаваните на публична продан вещи на ответника се събира едва част от първоначалната им стойност. Освен това е възможно вещите на ответника вече да са били иззети от съдебни изпълнители, действащи по силата на друга заповед.

Заповеди за запор върху вземания на длъжника от трети лица (*Third party debt orders*)

Взискател по съдебно решение може да подаде молба до Върховния съд (*Supreme Court*), с която да поиска задължение на трето лице към ответника да бъде изплатено на взискателя по съдебното решение вместо на ответника. На практика този метод се използва за изземване на парични средства, които ответникът може да има в банкови сметки. В случай че сумите в банковите сметки не са достатъчни за покриване на задължението, наличните средства се използват за изплащане поне на част от дължимата сума.

Производство по несъстоятелност (*Insolvency proceedings*)

Ако дължимата сума надвишава 750 GBP, взискателят по съдебно решение може също да подаде искане за обявяване на ответника в несъстоятелност. Тези производства се образуват във Върховния съд. Възможно е обаче да бъдат скъпоструващи.

Призовки във връзка със съдебни решения (*Judgment Summons*)

В юрисдикцията на Върховния съд за искове с малък материален интерес (искове до 10 000 GBP) взискателят по съдебно решение може да подаде искане за призовка във връзка със съдебно решение. След това съдът може да наложи изплащане на задължението на вноски, което при определени ограничени обстоятелства може да доведе до лишаване от свобода поради неизпълнение на платежните задължения.

Заповеди за получаване на информация (*Orders to obtain information*)

Въпреки че сама по себе си не е метод за принудително изпълнение, тази процедура позволява длъжниците по съдебните решения да бъдат разпитвани за информацията относно техните активи, за да се даде възможност на взискателя по съдебното решение да направи по-информиран избор относно метода за принудително изпълнение, който той би искал да използва.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Компетентен за принудителното изпълнение в Гибралтар е Върховният съд.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Върховният съд (включително неговата юрисдикция за искове с малък материален интерес) може да

разпорежи принудително изпълнение по делата, по които е постановил решение.

В Гибралтар съдебните изпълнители са служители на Съдебната служба (*Court Service*) и следователно са държавни служители. Те се занимават с принудителното изпълнение на съдебни решения и/или разпореждания, издадени и регистрирани в съдилищата. Те извършват принудително изпълнение на заповеди за изпълнение (*warrants of execution*), възстановяват владение върху земята по силата на съдебни разпореждания за въвеждане във владение (*warrants of possession*) и възстановяват имущество съгласно заповеди за възстановяване на имущество (*warrants for return of goods*). Освен това съдебните изпълнители изпълняват и други задължения, включващи лично връчване на документи и заповеди за принудително изпълнение на предишно постановено и неизпълнено съдебно решение (*warrants of committal*).

Ангажиране на адвокати или други практикуващи юристи

Взискателят не е задължен да подава молбата си за принудително изпълнение чрез адвокат или друг практикуващ юрист.

Освен в юрисдикцията на Върховния съд за искове с малък материален интерес, изпълнителните производства могат да бъдат сложни. Преди да се образува изпълнително производство, взискателите могат да поискат да получат съвет от солиситър (*solicitor*) или от Бюрото за помощ на граждани (*Citizens Advice Bureau*).

Таблица за разностите за принудително изпълнение

За всеки от методите за принудително изпълнение има различни съдебни такси. Както беше посочено по-горе, въпреки че съдът ще добави таксата към вече дължимите от ответника парични средства, той не може да възстанови платеното от взискателя, ако не получи парите от ответника. За допълнителна информация относно приложимите такси можете да се свържете с деловодството на Върховния съд на адрес: 277 Main Street, Gibraltar, тел. (+350) 200 75608.

3.2 Основни изисквания

Както беше посочено по-горе, в Гибралтар изборът на метод за принудително изпълнение, който да бъде използван, изцяло зависи от взискателя по съдебното решение. Отговорните взискатели, които са получили валидно решение по съдебен ред, а все още не им е платено, имат право да изпълнят това решение с най-подходящите средства, с които разполагат. Следователно, докато е налице валидно съдебно решение и е подадена съответната молба, съдът е длъжен да следва избора на взискателя.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Действие по принудително изпълнение може да бъде предприето срещу следните активи:

- банкови сметки, като се използва процедурата за заповед за запор върху вземания на длъжника от трети лица;
- материално движимо имущество, като се използва изпълнение;
- недвижимо имущество, като се използва процедурата за заповед за налагане на обезпечителни мерки.

Няма строго определени списъци на вещи, които са несеквестируеми. Съществуват обаче насоки. Съдебният изпълнител може да взема само вещи, които принадлежат на ответника или са съвместна собственост.

Всички взети от съдебния изпълнител вещи трябва да носят парични средства при публична продажба. Съдебните изпълнители няма да пренасят вещи, ако считат, че за тях няма да бъдат получени достатъчно средства, за да се изплати някаква сума по заповедта, след като бъдат платени разностите по пренасянето или продажбата им на публична продажба.

Съдебните изпълнители не могат да вземат:

- вещи, които са необходими на ответника за неговата работа или търговска дейност, като например инструменти и книжа на търговци;
- стоки от първа необходимост за домакинството, от които се нуждаят ответникът и неговото семейство, като дрехи или завивки;
- вещи, които са на лизинг, под наем или са по договори за покупка на изплащане (включително автомобили);
- вещи, които е вероятно вече да са били иззети от съдебни изпълнители по силата на друга заповед; или
- оборудване, което не принадлежи да предприятие (напр. офис обзавеждане, техника и превозни средства, които са взети на лизинг).

Що се отнася до заповедите за заповор върху вземания на длъжника от трети лица, длъжник по съдебно решение, който е възпрепятстван да тегли пари от банковата си сметка или сметката си в дружество за жилищно кредитиране и твърди, че в резултат на това той или неговото семейство изпитват затруднения при покриване на обичайните разходи за издръжка, може да подаде искане до съда за заповед относно затруднено плащане (*hardship payment order*), с която се позволява извършаването на едно или повече плащания на конкретни лица.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Неспазването на изискванията на съдебните разпореждания води до налагането на санкции поради неуважение. Наказанията, които могат да бъдат наложени поради неуважение, включват „изкупление за проявено неуважение“ (което е извинение към съдията в открито съдебно заседание), глоби и в най-сериозните случаи — лишаване от свобода за срок до 14 дни.

Банките имат определени задължения относно оповестяването на информация и налагането на заповор върху банкови сметки. Когато една банка получи заповед за заповор върху вземания на длъжника от трети лица по отношение на някого от своите клиенти, банката не разкрива сумата по банковата сметка. Тя може да заяви, че по сметката няма пари, че няма достатъчно средства, за да се изплати цялата сума, но може да бъде изплатена само част от нея или че няма достатъчно средства за изплащане на цялата поискана сума. Има много строги условия, свързани със защитата на данните, съгласно които се определя каква информация, различна от тази, може да бъде предоставена от банката.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Във всички разпореждания се посочва срокът, който се дава за предоставяне на съответната информация или за изпълнение на съдебното разпореждане, и се посочват максималните санкции, които могат да бъдат наложени за неспазване на съдебно разпореждане.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Всички съдебни методи за принудително изпълнение (заповеди за налагане на обезпечителни мерки и заповеди за заповор върху вземания на длъжника от трети страни) включват двуетапен процес. Междинният етап от процеса е чисто съдебна функция в писмен вид, като на този етап длъжникът по съдебното решение няма принос към процеса. Въпреки това, за да се премине към последния етап, при всеки един метод трябва да бъде проведено изслушване, на което длъжникът по съдебното решение ще бъде поканен да присъства и ще бъде възможно да изложи своите мотиви защо планираният метод за принудително изпълнение не следва да се прилага. Всички страни ще бъдат информирани достатъчно рано за датата на изслушването и при всички случаи има точно определен минимален период от време, който трябва да изтече между „междинния“ етап, уведомяването за „окончателното“ изслушване и самото „окончателно“ изслушване, за да се даде възможност на длъжника (и всяка съответна пряко участваща трета страна напр. банката по дело във връзка със заповед за заповор върху вземания на длъжника от трети лица) да се подготви за делото. Ако датата на окончателното изслушване не е удобна за страните, те могат да получат отлагане до дата, която е по-удобна за всички страни. Ако това се случи, времената заповед ще продължи да бъде в сила, но няма да може да стане окончателна,

докато не се състои изслушването.

Решението не може да бъде обжалвано, след като съдът е издал заповедта. При подходящи обстоятелства жалби или искания за отмяна могат да бъдат подавани само срещу първоначалното решение, което предоставя на вискателя правомощието още в началото да поиска принудително изпълнение. Съдът може да отмени процеса на принудително изпълнение само ако съдебното решение е обжалвано успешно или е отменено. Ако решението е обжалвано, след като съдът е одобрил искането на вискателя за принудително изпълнение, заповедта може да бъде спряна по молба на съда. Съдебните изпълнители не могат да отнемат вещи, но трябва да продължат да събират такса за тях (тук фигурират тези, които по-късно могат да бъдат иззети и отнесени за продажба).

При условие че вискателят е подал до съда подходяща молба за принудително изпълнение, въпросният съд не може да откаже да даде разрешение за избрания от вискателя метод за принудително изпълнение. Следователно вискателят няма да се нуждае от средства за обжалване срещу налагащото мярката решение.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Срокът на заповедта или заповедта за изпълнение е ограничен. Заповедта и заповедта за изпълнение са валидни 12 месеца, като с разпореждане на съда този срок може да бъде удължен с още 12 месеца.

При процедурата за поемане на контрол върху вещите длъжникът трябва да получи уведомление, в което да е обяснено, че неговите вещи са иззети и че той разполага с 5 дни, за да сключи споразумение за „подвижно владение“ със съдебните изпълнители. Това споразумение позволява на длъжника да задържи вещите. Ако длъжникът не подпише споразумението в рамките на 5 дни, съдебните изпълнители могат да пренесат вещите и да продължат с провеждането на публична продажба.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

Последна актуализация: 14/10/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.